

Hans en Sylvestre bereiden hun gesprekken voor door het thema in gespreksvorm volledig uit te schrijven. De opname gebeurt in één keer en blijft volledig spontaan waardoor de voorbereidende tekst soms afwijkt van wat er in de video gezegd wordt. Om niets te missen over deze interessante thema's hebben we besloten om de voorbereidingen ook toegankelijk te maken.

Gesprek over de twee mensen

Dag Hans,
Dag Sylvestre

Hans, de vorige keer zijn we begonnen “de mens” uit te kleden hé, en hebben we gezien dat hij driedelig is, namelijk dat hij bestaat uit een lichaam, een geest en een ziel. Dan heb je gesproken over de rol van de geest als “medium” tussen 2 onverzoenbare delen omdat het lichaam en de ziel van verschillende aard zijn. Maar, opdat de geest zich met de ziel zou koppelen, moest er eerst een bezoek gebeuren van een Engel, de Engel Gabriël, die de geest komt rein maken door hem om te draaien, te bekeren. Heb ik het juist samengevat?

Ja hoor, Gabriël gaat EVA, de geest, aanspreken als AVE en dus omgekeerd of bekeerd. Hij alleen kan dat. Wij kunnen onszelf niet rein maken.

Ja daar heb je de nadruk op gelegd. Technieken van alle aard brengen niet het eeuwige leven. Nu ik hoor soms dat er twee mensen zijn, waar slaat dat op? Is dat wel correct?

Ja hoor. God kondigde aan Abraham aan dat hij een nageslacht zou hebben zo talrijk als de sterren in de hemel en als de zandkorrels op het strand van de zee.

Dat is een beeldspraak of zo die twee keer hetzelfde betekent?

Oei nee, het is inderdaad een beeldspraak maar die heel precies aangeeft dat er 2 nageslachten zullen zijn: ene die op aarde zal blijven en niet zal blinken, dit is de aardse vergankelijke mens en de andere die in de hemel zal schijnen en de aarde belichten, dit is de goddelijke mens.

Het klinkt inderdaad alsof er twee mensen zijn?

Precies! Er zijn effectief twee mensen: de vleselijke, aardse mens en de spirituele mens. De hele opgave is ze te verenigen en dat er dus nog maar één overblijft.

De goeie moet de slechte uitschakelen?

Oh nee, opgelet: er is geen spirituele mens zonder aardse, lichamelijke mens. Het is dus niet de éne of de andere maar de éne uit de andere.

Kan je wat voorbeelden geven?

Ja hoor: Izakar en Zabulon, Jacob en Esaü.

Je zou telkens kunnen denken dat één de goeie is maar dan begrijp je het verkeerd. Ze moeten uiteindelijk verenigd worden.

Dit zijn allemaal Bijbelse voorbeelden, zijn er anderen?

Ja hoor: Osiris en Seth, Achilleus en Briseïs ...

En waar slaat dat op, die dualiteit?

Het komt erop neer dat deze wereld een gemengde wereld is waarin de mens een mengsel is van wat zuiver is met wat onzuiver is. Om het eeuwige leven te kunnen bereiken moet het onzuivere van het zuivere gescheiden worden. Die twee aspecten van de mens worden gesymboliseerd door die dualiteit, door die twee personages.

En is dat eigen aan de mens die dualiteit?

Dat is een goede vraag. Je zou kunnen zeggen dat dit eigen is aan deze wereld. Alles wat in deze wereld terecht komt, om niet te zeggen “valt”, kent dan deze dualiteit.

Wat bedoel je?

Wel, Jezus zei ook dat niemand naar het rijk Gods zou gaan zonder eerst hier gevallen te zijn. Met andere woorden: wie maar neigt naar het rijk Gods is eigenlijk afkomstig van het rijk Gods.

Je hebt me verloren.

Ik probeer het nog eens. Enkel wie een deeltje van God in zich heeft en hier effectief beland is, wenst terug één te worden met God.

Je bedoelt dat het deeltje van God dat in ons zit als een magneet het rijk Gods naar ons toetrekt?

Ja precies, en wie daar gehoor aan geeft, die gaat effectief die dualiteit harder voelen en uitspraken doen zoals “ik heb de wens voor een eeuwig leven, voor een goddelijk leven maar ik zit hier precies vast in een corrupte wereld”.

Die term corrupt moet je even uitleggen.

Corrupt betekent bedorven door het mengsel van het zuivere met het onzuivere.

Terug even naar die dualiteit. Al wie hier terecht komt kent deze dualiteit zei je, dus niet enkel de mens?

Nee inderdaad, God kent die dus ook.

Hoezo?

Wel, het deeltje van God dat in ons zit is God. Het deel dat vrij in de hemel dwaalt is ook God.

Heb je dan twee Goden?

Neen, je hebt twee aspecten van God en die twee aspecten moeten verenigd worden.

En hoe noem je die dan: God van boven en God van beneden?

Ja, als je letterlijk naar de teksten kijkt dan zijn er effectief twee benamingen. In het Hebreeuws, de taal van het Oude Testament, is dat heel duidelijk. Je hebt de God van boven, die ergens dwaalt, die wordt “Elohim” genoemd en moeten we met God vertalen.

En hoe noemt de God in ons dan?

De Hebreeën hebben daar een naam voor die je niet mag uitspreken en die bestaat uit 4 letters: “iod, hé, vav, hé”. Christenen mogen die naam wel uitspreken en spreken het uit als Jahwe of Jehova. Maar de Hebreeën spreken het niet uit en hebben daar een vervangwoord voor, namelijk “Adonai”. En dat vertalen we met Mijn Heer.

Waarom mogen ze die naam niet uitspreken?

Wel dat is omdat God in ons als dood is, bevroren, begraven. Die staat zal zo blijven totdat er een openbaring is en dat de God in ons aangewakkerd wordt en begint te groeien. Zolang we de openbaring niet hebben meegemaakt kennen we hem niet, weten we niet waar hij is etc.

Wat heeft dat met de naam te maken?

Wel in het dagelijkse leven is het ook zo: wat of wie je niet benoemt die is er niet. Met God is het hetzelfde. Een naam geven aan God is hem een maat geven, een mogelijkheid om zich te kennen.

Amai, het benoemen heeft zoveel kracht?

Ja hoor en dat vind je overal terug. Om maar even te zeggen, Adam heeft elk levend wezen een naam gegeven en daarom bestaan ze, zijn ze gedifferentieerd.

Heeft dat iets te maken met een nieuwe naam krijgen zoals een ingewijde priester of de nieuwe paus?

Ja helemaal, en je kan ook de scouts met de totemisatie als voorbeeld geven of zelfs de studentedopen, die het wellicht niet meer weten. Maar dus een nieuwe naam krijgen symboliseert dat je een nieuwe mens bent geworden. Namelijk een mens waarin de God aangewakkerd is en de bovenhand zal nemen.

Dus vanaf die nieuwe naam ben je een nieuwe mens geworden?

Neen, de nieuwe naam is daar een symbool van. Maar een krachtig symbool. Men zegt bij de Joden dat de naam van God verloren is en zolang de Messias niet teruggekeerd is kan niemand de naam van God uitspreken.

De nieuwe mens? Het klinkt als een nieuwe geboorte?

Maar dat is het ook. Men spreekt, als het proces tot zijn einde gekomen is en de God in ons volledig beslag genomen heeft over dit lichaam, dan over de geregenereerde mens.

De geregenereerde mens? Hans als je het goed vindt dan praten we daar de volgende keer over.

Ja hoor, beetje bij beetje hé.